

[Villemoes.]

relse af 14. november 1949 om lov om priser m. v. En sådan bekendtgørelse er jo udmærket, fordi loven dér er optrykt in extenso. Vi foretog imidlertid en lille ændring i prisloven i forsommeren i år, nemlig en tilføjelse til § 13, og derfor vil jeg gerne henstille til den højtærede handelsminister, at han foranlediger, at vi under forudsætning af lovforslagets vedtagelse får en bekendtgørelse af loven i dens helhed, altså med det lille tillæg til § 13, så at enhver, der skal beskæftige sig med loven, kan se den i alle enkeltheder på eet sted.

Chr. Nielsen: Ministeren mente at kunne garantere for, at man i prisdirektoratet var opmærksom og vågen overfor prisudviklingen og specielt med henblik på de områder, jeg havde trukket frem. Jeg kan ikke erklære mig tilfreds med dette svar. Når jeg nævnte, at den eneste begrundelse, jeg har kunnet få for, at f. eks. $\frac{1}{2}$ kg ærter i år er steget med 20 øre, var, at prisen for emballagen var steget, så er det en oplysning, jeg har fået i prisdirektoratet, hvor man ikke kan begrunde prisforhøjelsen med andet end, at metalpriserne er steget. Da jeg gjorde opmærksom på, at denne prisstigning aldrig kunne andrage 20 øre, men højst $3\frac{1}{2}$ øre, sagde man i prisdirektoratet: ja, det ser lidt mærkeligt ud. Jeg tror, at det i hundredevis af tilfælde ser mærkeligt ud, men man er overhovedet ikke interesseret i at slå ned på dem, der hensynsløst udbytter og udnytter forbrugerne.

Det ærede medlem hr. Villemoes kom ind på spørgsmålet om prisaftaler og sagde, at disse ifølge lov om prisaftaler er tilladelige her i landet, og at det er meningen, at de, der har truffet aftalerne, skal hænges ud for urent trav, hvis aftalerne er udæskende eller stridende mod loven. Jeg skal dertil sige, at det har åbenbart været hensigten, og nogle mennesker går måske rundt med den tro i behold endnu, men der kan efterhånden ikke være ret mange, der tror på den forklaring. Hvornår er der overhovedet grebet ind overfor en prisaftale her i landet? Det er måske min fejl, men i øjeblikket erindrer jeg ikke et eneste tilfælde af indgriben vedrørende de 1 500—1 600 prisaftaler, der er noteret. Der blev end ikke grebet ind, da den socialdemokratiske presse for nogen tid siden kunne fortælle om den rystende måde, hvorpå det ærede medlem hr. Villemoes' partifælle, det ærede medlem hr. Stensballe, havde udnyttet prisaftaler angående cisternekummer. Heller ikke i dette tilfælde, der dog var så grov-

kornet som noget, blev loven benyttet til at gribe ind.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden: Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Jeg ansætter et nyt møde til i dag kl. 14⁵⁸ med følgende dagsorden:

Eventuelt: anden behandling af:

Forslag til lov om forlængelse af lov om priser m. v.

Mødet hævet kl. 14⁵⁰.

19. møde.

Onsdag den 14. november kl. 14⁵⁸.

Formanden: Den på dagsordenen opførte sag kan kun med tingets samtykke behandles i dag, men hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Man gik da til:

Anden behandling af forslag til lov om forlængelse af lov om priser m. v.

(Første behandling findes i tidenden sp. 139).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling satte til forhandling under eet.

Ingen bad om ordet.

Lovforslagets §§ 1 og 2 samt dets overgang til tredje behandling

vedtoges uden afstemning.